

vise sig nogen Difference til den ene eller den anden Side, men den bliver neppe væsentlig; Tallene ere tilstrækkelig oplysende, idet der baade er Industrifag og Bygningsfag med. Tage vi de enkelte Fag ud, viser der sig for enkelte af dem i høj Grad uhyggelige Tilstande. Af Tømrerne ere ca. 60 pCt. arbejdsløse, af Malerne 50 pCt., af Murerarbejdsmændene 50 pCt., af Murerne 44 pCt. — og der gøres udtrykkelig opmærksom paa, at de Medlemmer af Murerfaget, der for Tiden ere arbejdsløse paa Grund af Frosten, ikke ere medregnede her —, af Bygningssnedkerne 40 pCt., af Jord- og Betonarbejderne 40 pCt., i et Fag som Bagernes er der 33 pCt., af Møbelsnedkerne 30 pCt., af Skræderne 30 pCt., af Formerne 21 pCt., af Støberiarbejderne 15 pCt., Tobaksarbejderne 11 pCt., Typograferne 10 pCt., Skomagere 9 pCt. Man ser, at der i disse Fag er en ganske betydelig Arbejdsløshed, og det gælder selvfølgelig væsentligst Bygningsfagene, men selv i Industrifag som Støberiarbejdernes, Formernes og Tobaksarbejdernes er Arbejdsløsheden ret betydelig, altsammen til Trods for den stærke Afgang i Fagenes Medlems-tal og til Trods for, at Vinteren i Aar har været adskilligt mildere, end den kunde være, og at det har været muligt at udføre Arbejde af forskellig Art, som ikke havde kunnet lade sig udføre, hvis det havde været Frost tidligere. De sidste Oplysninger, jeg har nævnt, ere, som sagt, fra København, men Forholdene udenfor København ere jo omtrent de samme som i København. Ved Undersøgelserne for 30. November 1909 viste det sig, at der udenfor København var 5,275 arbejdsløse og i København 6,617. Ved Undersøgelsen af de 35 Fag den 30. December faldt ca. Halvdelen af Arbejdsløshedstallet paa Provinserne, den anden Halvdel paa København. Og for enkelte Fag viser det sig endog, at Arbejdsløsheden er stærkest udenfor København. Formerne havde 212 arbejdsløse udenfor København, 75 i København, Bødkerne 37 udenfor København, 24 i København, Savværksarbejderne 201 udenfor København og 77 i København, Tømrerne 782 udenfor København, 668 i København.

Jeg har formentlig med disse Tal været i Stand til at godtgøre, at der er Arbejdsløshed ikke alene i København, men ogsaa udenfor København, og at den har et saa betydeligt Omfang, at der fremdeles er Grund til ekstraordinære Foranstaltninger. Jeg har endvidere med disse

Tal godtgjort, at Arbejdsløsheden er stigende, og at den ikke i Omfang er saa overvældende meget ringere, end den viste sig at være i Fjor, trods den betydelig mildere Vinter, vi have haft i Aar. Jeg har med disse Tal holdt mig til de organiserede Arbejdere, thi om de uorganiserede mangler der ganske naturligt Oplysninger, og det er ikke let at skaffe dem. I Organisationerne er man derimod i Stand til at skaffe paa-lidelige Tal. Men medregne vi et Tal for de uorganiserede Arbejdere, komme vi jo adskilligt højere op end med de Tal, jeg har kunnet nævne her, og som vidne om, at der er meget betydelig Arbejdsløshed i denne Vinter, ligesom desværre i de foregaaende Aar. Den Arbejdsløshed, jeg her omtaler, er jo en i høj Grad uhyggelig Gæst, fordi den plyndrer og slaar ihjel, en Gæst, som virker mest uhyggeligt, naar den saaledes bliver siddende Aar efter Aar hos Arbejderne. Hvis det kunde opgøres, hvor mange knækkede Liv, hvor mange Drab og Selvmord, hvor mange forulykkede for hele Livet eller i alt Fald for længere Tid, hvor mange ødelagte Mennesker af den ene eller anden Art der skyldes Arbejdsløshed, vilde det ganske sikkert give et betydeligt Tal, som vilde virke frygtindgydende, naar man skal til at bedømme det. Det er jo kolossale Værdier, som spildes ved Arbejdsløshed, tabt Arbejdskraft, tabte Menneskeliv, forkrøblede Børn, Mennesker, som gaa til Bunds, altsammen Samfundsværdier, som stod til at redde, hvis Samfundet var indrettet paa en anden Maade, hvis Arbejdsløsheden ikke fik Lov til at hæрге Aar efter Aar. Det er kapitalistisk Ødselhed, der foregaar med Samfundets mest værdifulde Bestanddele. Menneskeliv maa jo anses for at være i højeste Grad værdifulde, fordi de i saa høj Grad bidrage til Samfundets Trivsel og fortsatte Bestaaen.

Jeg sagde før, at Arbejdsløsheden var en Ting, vi ikke bragte ud af Verden under de bestaaende Forhold. Vi Socialdemokrater kunne fralægge os Medskyld i de bestaaende Tilstande, thi vi paavise jo stadig, at der er en Fejl i Samfundsorganismen, at Aarsagen til disse Kriser og denne Arbejdsløshed er Kapitalismens private Spekulation og private Produktion. Der er jo Klæder nok og Mad nok, Jord og Boliger nok til alle dem, som mangle dem. Der er ingen, som behøver at sulte og fryse, ingen, som behøver at mangle Arbejde og Husly, men til Trods for, at